

[Johan Philipsen.]

Vi er forbrugernes repræsentanter, valgt af forbrugerne, og det er os, der har valgt denne form.

Det er ikke rigtigt, når man drager koncessionsbetingelserne ind i det; de danske kraftværker har ingen koncessioner, og vi har ingen lovgivning, hvorefter nogen kan meddele dem koncession. De er altså ganske frie virksomheder, der bare af tekniske og andre årsager har fået en koncessionslignende placering i samfundet, men de har altså ingen koncession. Erhvervet står enhver ganske frit.

Elmholt: Jeg synes, det er rimeligt at slå fast, at det væsentlige i denne debat må dog være spørgsmålet om konflikt. Ministeren kunne sidste år fremføre uimodsagt, at det var ikke en garanti imod en konflikt, at de koncessionerede selskaber trådte ud, lige så lidt som man kunne være sikker på, at man blev ramt af en konflikt ved at blive stående, og det blev i grunden smukt afrundet i dag, da selv ordføreren for forslagsstillerne sagde: jeg tror ikke, der bliver konflikt. Derfor er der vist ingen grund til at gå dybere i enkeltheder med dette lovforslag.

Jeg synes, det var et noget elegant hop, hr. Henning Philipsen tog, når han ganske sprang selve den ansvarlige ledelse af selskaberne over og direkte ville gå ud og spørge de enkelte forbrugere. Det må dog være den ledelse, der driver selskaberne, der må ordne disse ting. Det er i hvert fald på den måde, vi gerne vil være med til at sikre organisationsfriheden.

Ordføreren for forslagsstillerne (Henning Philipsen): Hvis hr. Elmholt mener det sidste, han sagde her, så kunne han passende begynde dér, hvor staten f. eks. har 50 pct. af aktierne, og sikre, at netop disse virksomheder ikke bringes i en konfliktsituation, i det øjeblik eksempelvis Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelse etablerer lockout, som også kommer til at gælde for disse virksomheder. Så er vi altså nået så langt.

Må jeg dernæst sige til hr. Adam Møller, at når han gør opmærksom på, at det er kun den ene side, der strejker, så er det jo rigtigt, men der findes altså også noget, der hedder lockout, hvis det skulle have undgået hr. Adam Møllers opmærksomhed, og

lockout etableres ensidigt af ét organ, nemlig af Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelse og ikke andre. Derfor er det nok en lidt dristig påstand. Den er mere end dristig, når hr. Adam Møller hævder, at der nok aldrig vil komme et varsel om lockout fra kraftværkerne side, for det er ganske enkelt sådan, at det kommer kraftværkerne aldrig til at bestemme. Det bestemmes ene og alene af Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelse og af ingen anden. Det bør hr. Adam Møller vide, før han siger det, han gør. Men jeg undskylder ham.

Jeg undskylder ham, så meget mere som et forsvar for hans egen argumentation skulle være, at vi fisker i rørt vande i en overenskomstsituation. Det har hr. Adam Møller lov til at insinuere. Hvis hr. Adam Møller havde fulgt med, så ville han have vidst, at dette forslag er fremsat så betids, at det kunne have været behandlet tidligere. Det er ikke mig, der afgør, hvornår forslag bliver sat på folketingets dagsorden. Det burde hr. Adam Møller i hvert fald vide. Bemærkningen om at fiske i rørt vande vil jeg skænke ham, den karakteriserer hr. Adam Møller og ikke forslagsstillerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejderbeskyttelseslovgivningen [af Frandsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XX) findes i tillæg A. sp. 3755, fremsættelsen i tidenden sp. 2728).

Forslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det forslag, som vi har til debat her i dag, er næsten identisk med det forslag, SF frem-